VRCHNÍ STÁTNÍ ZASTUPITELSTVÍ
V PRAZE

VZV 29/2022 - 470

Krajskému soudu
v Praze

OBŽALOBA

Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze podle § 176 odst. 1 trestního řádu podává obžalobu na obviněnou společnost

AVE CZ odpadové hospodářství s.r.o., IČ 49356089, se sídlem Praha 10, Pražská 1321/38a,

že

jako právnická osoba podnikající v oblasti nakládání s odpady, jednající nezjištěnými osobami ve vedoucím postavení vykonávajícími řídící a kontrolní činnost (dále jen vedoucí zaměstnanci), které jednaly v zájmu a v rámci činnosti obviněné,

záměrně neplnila jako provozovatel skládek v Benátkách nad Jizerou, Zámek 49, okr. Mladá Boleslav (dále jen skládka Benátky nad Jizerou), Čáslavi, Hejdof 1666, okr. Kutná Hora (dále jen skládka Čáslav), Hořovicích, Valdecká 826/27, okr. Beroun (dále jen skládka Hořovice), a Mšeně, Mělnická 469, okr. Mělník (dále jen skládka Mšeno), v rámci první fáze jejich provozu v letech 2016 – 2020 řádně svou povinnost podle § 21 odst. 1 písm. d) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech (dále jen starý zákon k odpadech), vybírat poplatky za uložení odpadů na skládku a odvádět je příjemcům poplatku,

jejichž výše byla stanovena v Příloze č. 6 starého zákona o odpadech a podle § 46 odst. 1 starého zákona o odpadech se skládala ze dvou složek,

a to jednak ze základní složky za uložení komunálního a ostatního odpadu, jejímž příjemcem byla obec, v jejímž katastrálním území se skládka nacházela, a výše poplatku v uvedeném období činila 500 Kč za tunu uloženého odpadu, a za uložení nebezpečného odpadu, jejímž příjemcem byla obec, v jejímž katastrálním území se skládka nacházela, a výše poplatku v uvedeném období činila 1 700 Kč za tunu uloženého odpadu,

a dále z rizikové složky za uložení nebezpečného odpadu, jejímž příjemcem byl Státní fond životního prostředí České republiky, IČ 00020729, Olbrachtova 2006/9, Praha 4 (dále jen Státní fond životního prostředí), a výše poplatku v uvedeném období činila 4 500 Kč za tunu uloženého odpadu,

když nejméně od roku 2016 při vykazování způsobu nakládání s odpadem v hlášeních o produkci a nakládání s odpadem v důsledku interních procesů týkajících se vykazování

způsobů nakládání s přijatými odpady a vybírání poplatků za uložení odpadu, které nastavili a kontrolovali vedoucí zaměstnanci s cílem zajistit obviněné neoprávněnou konkurenční výhodu, jednak předstírala, že podstatnou část odpadu přijatého na výše uvedené skládky využila ve smyslu § 4 odst. 1 písm. r) starého zákona o odpadech ve spojení s Přílohou č. 3 tohoto zákona, tedy že tento odpad využila k takovým činnostem, jejichž podstatou je kvalitativní změna ve způsobu určení daného materiálu, v jejímž důsledku odpad přestal být odpadem ve smyslu § 3 odst. 6 starého zákona o odpadech, a že ho tedy neskládkovala, a proto ho zaměstnanci obviněné v oficiální evidenci vykazovali pod kódem nakládání N1, který byl dle přílohy č. 20 vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění účinném od 21. 3. 2016, určen k vykazování odpadu, který byl využit na povrchu terénu s výjimkou využití odpadů na skládce, a nevybírali v souvislosti s jeho přijetím na skládku od původce odpadu poplatek podle § 45 odst. 1 starého zákona o odpadech,

přestože s tímto odpadem zaměstnanci obviněné naložili buď obdobně jako s odpadem ukládaným jako technologický materiál na zajištění skládky, nebo ho bez dalšího zaskládkovali,

jednak předstírala, že část nebezpečného odpadu přijatého na skládku Benátky nad Jizerou uložila jako technologický materiál na zajištění skládky, a proto ho zaměstnanci obviněné v oficiální evidenci vykazovali pod kódem nakládání N12, který byl dle přílohy č. 20 vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění účinném od 21. 3. 2016, určen k vykazování odpadu uloženého jako technologický materiál na zajištění skládky, za který se podle § 45 odst. 3 starého zákona o odpadech účinného od 1. 10. 2015 neplatil poplatek, pokud jeho množství nepřesáhlo 20 % celkové hmotnosti odpadů uložených na skládku v daném kalendářním roce, a nevybírali v souvislosti s jeho přijetím na skládku od původce odpadu poplatek podle § 45 odst. 1 starého zákona o odpadech,

přestože tento nebezpečný odpad zaměstnanci obviněné bez dalšího zaskládkovali,

kdy konkrétně přijala na skládku Benátky nad Jizerou nebezpečný odpad deklarovaného katalogového čísla 17 09 03 (Jiné stavební a demoliční odpady obsahující nebezpečné látky) dne 2. 4. 2020 v množství 17,48 tun, dne 3. 4. 2020 v množství 16,46 tun, dne 6. 4. 2020 v množství 22,14 tun, dne 8. 4. 2020 v množství 21,18 tun, dne 9. 4. 2020 v množství 14,74 tun, dne 15. 4. 2020 v množství 19,72 tun, dne 17. 4. 2020 v množství 19,52 tun, dne 23. 4. 2020 v množství 21,06 tun, dne 27. 4. 2020 v množství 21,42 tun, dne 28. 4. 2020 v množství 16,28 tun a dne 4. 5. 2020 v množství 17,18 tun, dále nebezpečný odpad deklarovaného katalogového čísla 17 01 06 (Směsi nebo oddělené frakce betonu, cihel, tašek a keramických výrobků obsahující nebezpečné látky) dne 6. 10. 2020 v množství 17,76 tun, dne 27. 10. 2020 v množství 16,44 tun a dne 6. 11. 2020 v množství 21,6 tun a dále nebezpečný odpad deklarovaného katalogového čísla 17 03 01 (Asfaltové směsi obsahující dehet) dne 11. 11. 2020 v množství 17,04 tun a dále v množství 14,42 tun a tento odpad o celkové hmotnosti 294,44 tun bez dalšího zaskládkovala, nicméně v hlášení o produkci a nakládání s odpadem za rok 2020 tento odpad nevykázala pod kódem nakládání D1, tedy jako zaskládkovaný, ale předstírala, že jej uložila jako technologický materiál na zajištění skládky, a od původce odpadu vybrala pouze 1 100 Kč za tunu na pokrytí svých výdajů spojených s převzetím odpadu a na generování svého zisku, tedy celkem 323 884 Kč, a záměrně nevybrala poplatek za uložení odpadu pro město Benátky nad Jizerou ve výši 1 700 Kč za tunu, tedy celkem 500 548 Kč, a poplatek pro Státní fond životního prostředí ve výši 4 500 Kč za tunu, tedy celkem 1 324 980 Kč,

a jednak předstírala, že část nebezpečného odpadu přijatého na skládku Čáslav nejprve upravila na solidifikační a stabilizační lince a poté dílem uložila jako technologický materiál na zajištění

skládky a dílem využila ve smyslu § 4 odst. 1 písm. r) starého zákona o odpadech ve spojení s Přílohou č. 3 tohoto zákona, a proto ho zaměstnanci obviněné v oficiální evidenci vykazovali pod kódy nakládání N12 a N1 a nevybírali v souvislosti s jeho přijetím na skládku od původce odpadu poplatek podle § 45 odst. 1 starého zákona o odpadech,

přestože tento nebezpečný odpad zaměstnanci obviněné bez dalšího zaskládkovali,

kdy konkrétně přijala na skládku Čáslav nebezpečný odpad katalogového čísla 08 01 11 (Odpadní barvy a laky obsahující organická rozpouštědla nebo jiné nebezpečné látky) dne 26. 3. 2020 v množství 17,9 tun, dne 31. 3. 2020 v množství 18,6 tun, dne 22. 4. 2020 v množství 16,4 tun, dne 19. 5. 2020 v množství 18,1 tun, dne 23. 6. 2020 v množství 24,76 tun, dne 1. 7. 2020 v množství 12,68 tun, dne 9. 10. 2020 v množství 20,34 tun a dne 12. 11. 2020 v množství 19 tun, a tento odpad o celkové hmotnosti 147,78 tun bez dalšího zaskládkovala, nicméně v hlášení o produkci a nakládání s odpadem za rok 2020 tento odpad nevykázala pod kódem nakládání D1, tedy jako zaskládkovaný, ale předstírala, že jej nejprve upravila na solidifikační a stabilizační lince a následně uložila dílem jako technologický materiál na zajištění skládky a dílem využila ve smyslu § 4 odst. 1 písm. r) starého zákona o odpadech ve spojení s Přílohou č. 3 tohoto zákona, a od původce odpadu vybrala pouze 2 240 Kč za tunu na pokrytí svých výdajů spojených s převzetím odpadu a na generování svého zisku, tedy celkem 331 027,20 Kč, a záměrně nevybrala poplatek za uložení odpadu pro město Čáslav ve výši 1 700 Kč za tunu, tedy celkem 251 226 Kč, a poplatek pro Státní fond životního prostředí ve výši 4 500 Kč za tunu, tedy celkem 665 010 Kč,

přičemž uvedeným způsobem vedoucí zaměstnanci postupovali, přestože byla obviněná v období nejméně od 14. 1. 2013 ze strany příslušných státních orgánů opakovaně upozorňována na povinnost vybírat a odvádět poplatky za ukládání odpadu, a to i takového odpadu, který použila na konstrukci skládky, zabezpečení stability svahů tělesa, tvorbu tvaru tělesa či přípravu a údržbu obslužných komunikací v tělese skládky,

a tímto jednáním vedoucí zaměstnanci zajistili obviněné významnou konkurenční výhodu, neboť celkové náklady na uložení odpadu na skládkách obviněné byly pro původce odpadů v důsledku nevybírání a neodvádění zákonného poplatku výrazně nižší než u skládek konkurence dodržující zákonné povinnosti,

a takto obviněná předstíráním využití odpadu ve smyslu § 4 odst. 1 písm. r) starého zákona o odpadech ve spojení s Přílohou č. 3 tohoto zákona či jeho uložení jako technologického zabezpečení skládky a jeho vykázáním pod kódy nakládání N1 či N12 namísto kódu D1 bez vybrání příslušného poplatku od původce odpadu zkrátila v letech 2016 – 2020 základní složku poplatku za ukládání odpadu na úkor města Čáslav v celkové výši nejméně 614 122 128,40, na úkor města Benátky nad Jizerou v celkové výši nejméně 291 024 860,60 Kč, na úkor města Hořovice v celkové výši nejméně 18 344 721 Kč a na úkor města Mšeno v celkové výši nejméně 14 277 479 Kč,

když na skládce Čáslav bez dalšího zaskládkovala v roce 2016 komunální a ostatní odpad o hmotnosti nejméně 233 287,32 tun, v roce 2017 komunální a ostatní odpad o hmotnosti nejméně 267 708,38 tun a nebezpečný odpad o hmotnosti nejméně 2 197,69 tun, v roce 2018 komunální a ostatní odpad o hmotnosti nejméně 174 762,47 tun a nebezpečný odpad o hmotnosti nejméně 51 656,45 tun, v roce 2019 komunální a ostatní odpad o hmotnosti nejméně 269 086,16 tun a nebezpečný odpad o hmotnosti nejméně 52 831,05 tun a v roce 2020 komunální a ostatní odpad o hmotnosti nejméně 104 524,9 tun a nebezpečný odpad o hmotnosti

nejméně 12 964,88 tun, avšak za jeho uložení od původců vybrala a obci Čáslav odvedla základní složku poplatku pouze v celkové výši 113 967 592 Kč namísto 728 089 720,40 Kč,

na skládce Benátky nad Jizerou bez dalšího zaskládkovala v roce 2016 komunální a ostatní odpad o hmotnosti nejméně 162 142,59 tun a nebezpečný odpad o hmotnosti nejméně 9 614,58 tun, v roce 2017 komunální a ostatní odpad o hmotnosti nejméně 180 775,08 tun a nebezpečný odpad o hmotnosti nejméně 14 779,61 tun, v roce 2018 komunální a ostatní odpad o hmotnosti nejméně 184 588,42 tun a nebezpečný odpad o hmotnosti nejméně 28 243,21 tun, v roce 2019 komunální a ostatní odpad o hmotnosti nejméně 164 871,33 tun a nebezpečný odpad o hmotnosti nejméně 38 283,66 tun a v roce 2020 komunální a ostatní odpad o hmotnosti nejméně 163 434,74 tun a nebezpečný odpad o hmotnosti nejméně 7 942,89 tun, avšak za jeho uložení od původců vybrala a obci Benátky nad Jizerou odvedla základní složku poplatku pouze v celkové výši 304 949 948 Kč namísto 595 974 809,60 Kč,

na skládce Hořovice bez dalšího zaskládkovala v roce 2016 komunální a ostatní odpad o hmotnosti nejméně 34 272,98 tun, v roce 2017 komunální a ostatní odpad o hmotnosti nejméně 50 335,69 tun, v roce 2018 komunální a ostatní odpad o hmotnosti nejméně 50 155,54 tun, v roce 2019 komunální a ostatní odpad o hmotnosti nejméně 47 085,52 tun a v roce 2020 komunální a ostatní odpad o hmotnosti nejméně 18 993,66 tun, avšak za jeho uložení od původců vybrala a obci Hořovice odvedla základní složku poplatku pouze v celkové výši 82 076 975 Kč namísto 100 421 696 Kč,

a na skládce Mšeno bez dalšího zaskládkovala v roce 2016 komunální a ostatní odpad o hmotnosti nejméně 19 741,13 tun, v roce 2017 komunální a ostatní odpad o hmotnosti nejméně 16 373,14 tun, v roce 2018 komunální a ostatní odpad o hmotnosti nejméně 13 888,85 tun, v roce 2019 komunální a ostatní odpad o hmotnosti nejméně 14 658,81 tun a v roce 2020 komunální a ostatní odpad o hmotnosti nejméně 14 251,82 tun, avšak za jeho uložení od původců vybrala a obci Mšeno odvedla základní složku poplatku pouze v celkové výši 25 179 393 Kč namísto 39 456 872 Kč,

a dále obviněná předstíráním využití nebezpečného odpadu ve smyslu § 4 odst. 1 písm. r) starého zákona o odpadech ve spojení s Přílohou č. 3 tohoto zákona či jeho uložení jako technologického zabezpečení skládky a jeho vykázáním pod kódy nakládání N1 či N12 namísto kódu D1 bez vybrání příslušného poplatku od původce odpadu zkrátila v roce 2020 rizikovou složku poplatku za ukládání nebezpečného odpadu na úkor Státního fondu životního prostředí v celkové výši nejméně 1 989 990 Kč,

tedy celkem obviněná zkrátila poplatky za ukládání odpadu nejméně o 939 759 179 Kč,

tedy

zkrátila poplatek a uvedený čin spáchala ve velkém rozsahu,

čímž spáchala

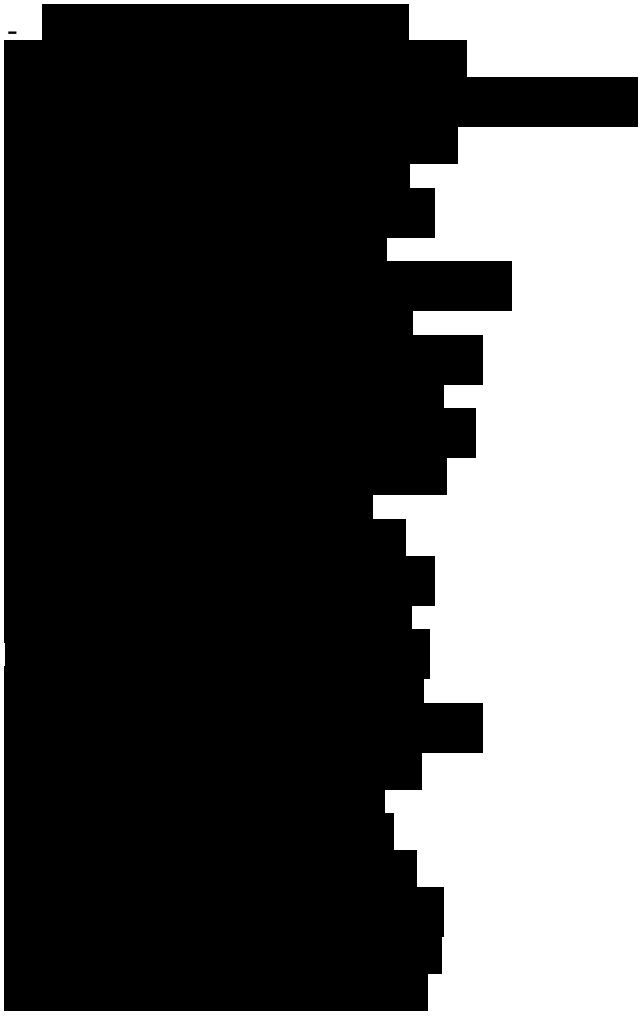
zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.

U hlavního líčení státní zástupce navrhuje:

[redacted]

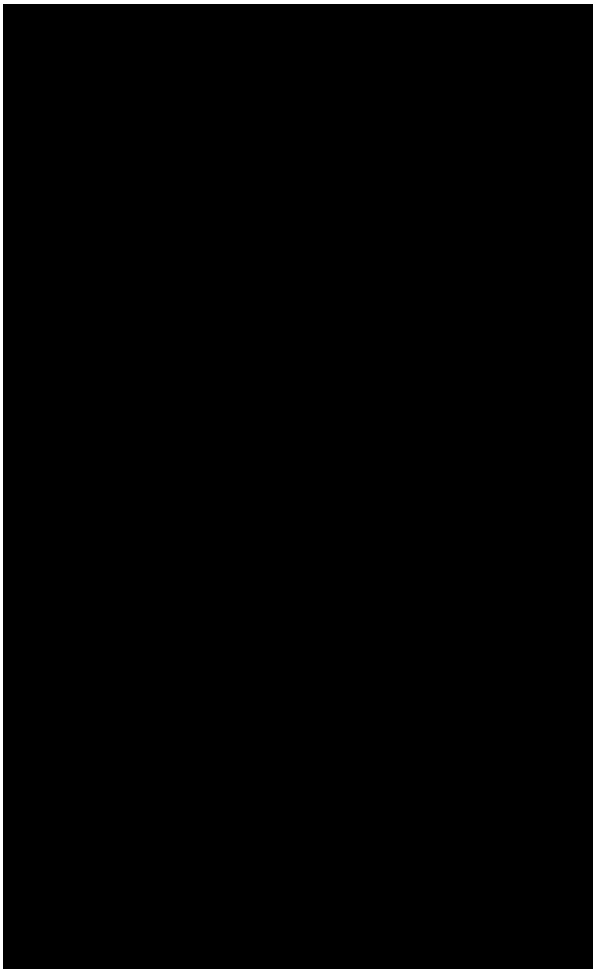
[redacted]

-

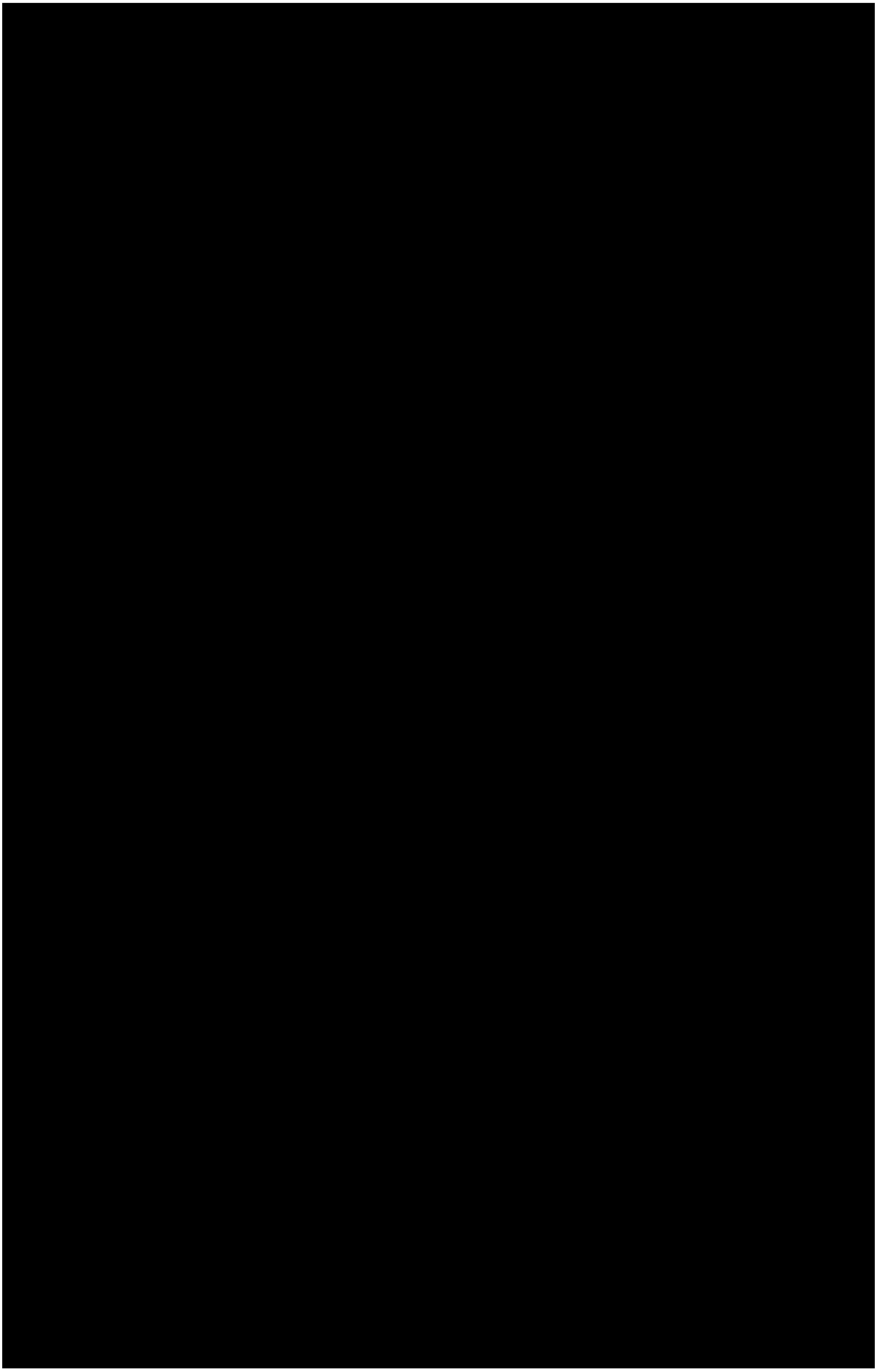

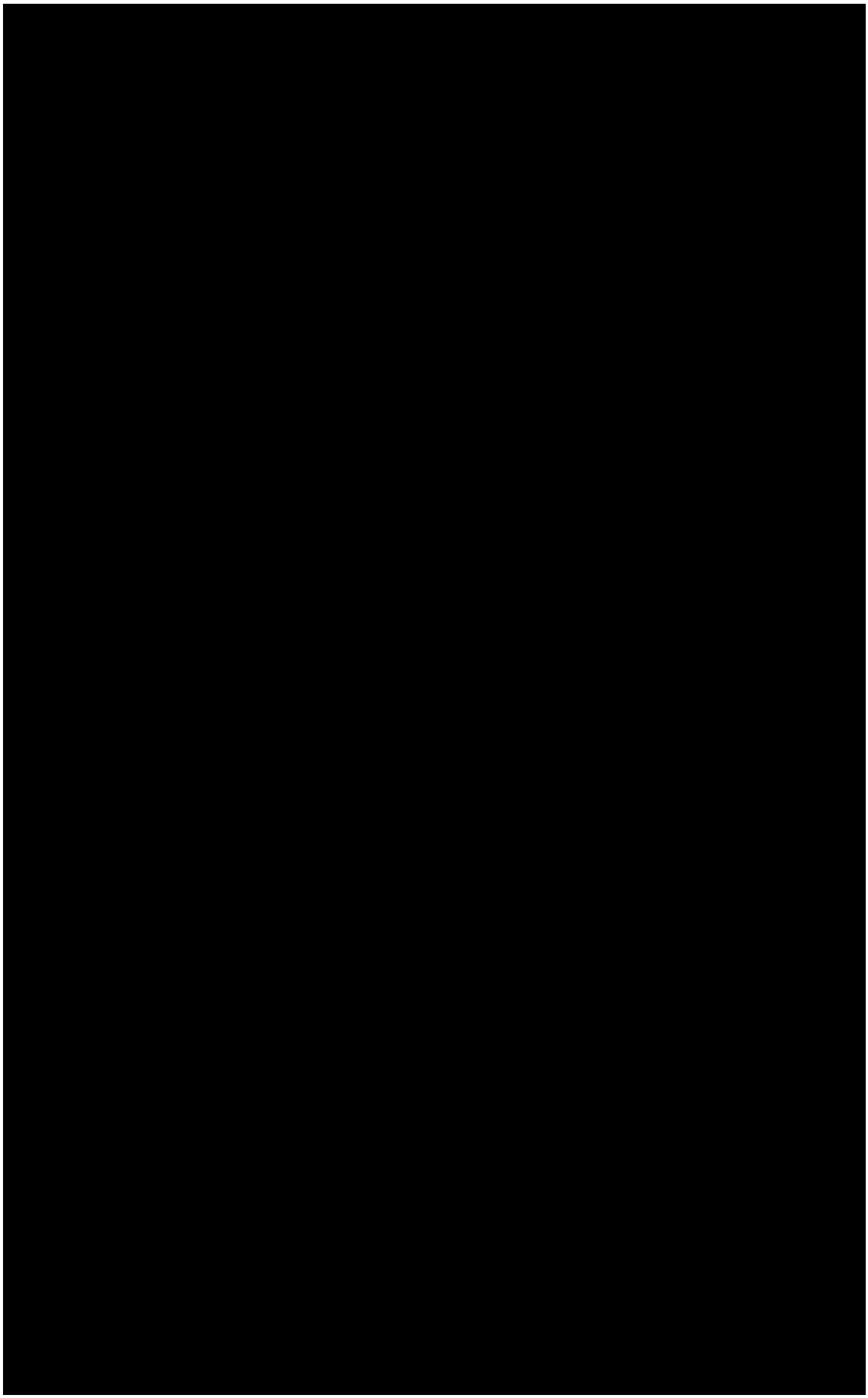
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

-

5) Při nezměněné důkazní situaci a uznání viny navrhuje státní zástupce obviněné uložit podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů (dále jen TOPO), a § 68 odst. 1 trestního zákoníku peněžitý trest v počtu 550 – 600 denních sazeb při výši denní sazby 2 000 000 Kč, tedy v celkové výši 1 100 000 000 – 1 200 000 000 Kč, a podle § 23 odst. 1 TOPO trest uveřejnění rozsudku.

Odůvodnění:

